

Dosarul nr. 2ra-1381/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Străisteanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Străisteanu împotriva Întreprinderii municipale pentru servicii locative Buiucani, municipiul Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la petiționare, obligarea prezentării informației și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Gheorghe Străisteanu și a fost menținută hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 29 octombrie 2020 Gheorghe Străisteanu a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii municipale pentru servicii locative Buiucani, mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la petiționare, obligarea prezentării informației și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 25 septembrie 2020, prin poșta electronică, a expediat în adresa pârâtului o cerere, prin care a solicitat, benevol, confirmarea recepționării, data, numărul de înregistrare a cererii din 11 septembrie 2020 și repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la petiționare.

A menționat că, prin cererea expediată prin poșta electronică la 26 septembrie 2020 a solicitat confirmarea recepționării, data și numărul de înregistrare a cererii din 25 septembrie 2020.

A susținut că, până la 07 octombrie 2020 au trecut 13 zile, însă nu i-a fost confirmată data și numărul de înregistrare a cererii din 25 septembrie 2020.

A afirmat că, la 07 octombrie 2020 a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, prin care a solicitat, benevol, comunicarea despre recepționarea, data și numărul de înregistrare a cererii din 25 septembrie 2020 și repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la petiționare.

A notat că, la 26 octombrie 2020 au trecut 20 de zile, însă nu i-a fost confirmată recepționarea, data și numărul de înregistrare a cererii din 25 septembrie 2020 și nu a primit răspuns la ambele cereri, nici din 25 septembrie 2020, nici din 07 octombrie 2020.

A solicitat constatarea încălcării dreptului său la petiționare, obligarea pârâtului de a-l informa despre recepționarea, data și numărul de înregistrare a cererii din 11 septembrie 2020 și încasarea de la pârât a sumei de 3300 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea din 10 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost declinată competența de la examinarea cauzei în favoarea judecătorilor/completelor de judecată specializate în materie civilă/comun din cadrul Judecătoriei Chișinău.

Prin hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Gheorghe Străisteanu a fost respinsă ca nefondată.

La 24 februarie 2021 Gheorghe Străisteanu a declarat apel nemotivat, iar la 31 martie 2021 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Gheorghe Străisteanu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță just a respins acțiunea ca nefondată, menționând asupra faptului că, speței nu sunt aplicabile prevederile Codul administrativ. Or, esența somației depuse de către Gheorghe Străisteanu este de a soluționa, pe cale extrajudiciară, un litigiu civil, care în perspectivă urma să ajungă pe rolul unei instanțe civile de drept comun.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță just a conchis că, reprezentantul SRL „Inima Codrului” și al SRL „Kater”, administratorul Gheorghe Străisteanu a înaintat împotriva Întreprinderii municipale pentru servicii locative Buiucani careva pretenții civile, ce se prezumă a fi apărute dintr-un raport juridic civil litigios (natura juridică a raportului litigios: contractual sau delictual, nu este relevant de a fi stabilit aici, pentru justa soluționare a prezentei cauze).

Distinct de cele constatate, instanța de apel a relevat că, prima instanță corect nu a dat analiză argumentelor apelantului privind criteriile ce au stat la baza evaluării de către acesta a cuantumului prejudiciului moral, întrucât pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind subsecventă celorlalte pretenții, precum și această pretenție nu se încadrează în prevederile art. 935 din Codul civil. Or, la caz, nu se atestă o neexecutare a unei obligații, care să fi încălcat un drept personal nepatrimonial al lui Gheorghe Străisteanu, așa cum nici nu se atestă existența unui raport juridic între părți, care l-ar defini pe apelant în calitatea de „consumator” în raport cu intimatul. La fel, nu se atestă un text de lege, care ar stabili

că, apelantul beneficiază de dreptul de a cere compensarea prejudiciului moral, în cazul în care intimatul nu răspunde unei somații de soluționare prejudiciară a unui eventual litigiu civil, care ulterior poate fi dedus judecării în instanța civilă de drept comun.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, prima instanță just a menționat că, Întreprinderea municipală pentru servicii locative Buiucani nu a fost obligată neapărat să ofere un răspuns la somație ori să dea curs somației înaintate de către apelant, întrucât pentru neînregistrarea și nesoluționarea unei atare somații, legislația civilă nu prevede careva efecte. Eventualul litigiu urma a fi dedus ulterior judecării, în instanța de drept comun competentă, la discreția potențialului reclamant.

Instanța de apel a remarcat că, prima instanță just a menționat că, scrisorile expediate de către intimat la adresa electronică a apelantului denotă cu certitudine caracterul civil al raportului juridic litigios și aplicarea principiilor generale de soluționare a unui litigiu civil în desfășurare. Astfel, apelantul, invocând încălcarea unui drept sau a unui interes legitim, este în drept de a sesiza instanța competentă (de drept comun), reieșind din art. 5 CPC.

La 07 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Gheorghe Străisteanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea.

A menționat că, conform Statutului Întreprinderii municipale pentru servicii locative Buiucani, mun. Chișinău, fondator al acestei întreprinderi cu capital de 100% este Consiliul municipal Chișinău, întreprinderea este finanțată de la bugetul de stat al Primăriei mun. Chișinău, controlată de Curtea de Conturi, Ministerul Finanțelor, Direcția de finanțe a Primăriei mun. Chișinău, prin urmare, este o întreprindere de stat.

A susținut că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe nu corespund cerințelor art. 241 alin. (5) CPC.

Prin referința depusă la 01 septembrie 2021 Întreprinderea municipală pentru servicii locative Buiucani, municipiul Chișinău a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 02 august 2021 (f. d. 165).

Astfel, recursul declarat la 07 iulie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Gheorghe Străisteanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Gheorghe Străisteanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gheorghe Străisteanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Gheorghe Străisteanu consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic